

4 FORMER FÖR LIVET OCH TILLVARON MELLAN INKARNATIONERNA

- omfattande
1. Övergången från denna världen till astralvärlden
 2. Vistelsen i andevärldarna
 3. Återfärden tar form
 4. Den nya inkarnationen.

LEKTION 7Inledning.

Vi börjar denna andra avdelning av kursen i Agni Yoga med att komma överens om en viss ändring i terminologien, så att svårigheten minskar att placera ordbeteckningar i rätt sammanhang.

Vi har skilt mellan materia och ande och talat om att allt aom befinner sig på samma nivå eller under vår fys.kropps vibrationer, ser vi som materia, allt över denna blir ande. I konsekvens härmed lyfter högre väsen skiljelinjen upp till sin egen nivå och uppfattar allt under sin frekvens som materia, resp. som ande det över dem stående. Härav följer t.ex. att tankar från vår mentalkropp för dem blir fys.materia.

Vi har i vårt språk ordet "substans" med samma stam som i "substantiv". Alla egenskaper räknas till substantivens ordklass, men uppfattas icke av oss som materia, de blir abstrakta substantiv. Om vi går in för att kalla den subtilare materien "substans" får vi fram en övergångsform mellan materia och ande. De tre benämningarna, materia, substans och ande blir lika med rymd, som är femte dimensionen, den efter tiden följande. Det är omöjligt och heller icke önskvärt att bestämda skiljelinjer drages mellan de tre, allt övergår i vartannat utan bestämda gränser.

§ 8) Rymd = materia, substans och ande utgörande olika grader av vibrationer i stigande skala.

Det kan vidare vara lämpligt med en uppmaning här att noga skilja mellan plan och världar. (se lekt.4 sid.4) Plan blir i det som nu skall behandlas, där det gäller den mänskliga evolutionen, vårt individuella Jags utvecklingsnivå, världar däremot är de "orter" i jordens och solsystemets högre kroppar, där vår utveckling försiggår. Vi kan exempelvis efter döden leva i astralvärlden och höra till första planet, likaväl som vi under jordelivet i materiella världen kan tillhöra högre plan. - Vi förstår detta bättre om vi gör en liknelse med en jordisk motsvarighet, våra skolor. Planet blir lika med den klass man går i, världen är den skola, där man åtnjuter undervisning; på jorden levande höga andliga väsen, våra Mästare, motsvarar då professorer, som åtagit sig undervisningen i skolan.

1. Övergången från denna världen till astralvärlden.Silversträngen. Första kavalkaden.

När människan lämnar sin fys.kropp i vad vi kallar döden, kommer hon direkt över till astralvärlden och icke först till etervärlden, som ju står i tur efter den fys. enligt indeln. ur jordisk synpunkt (se lekt.5 sid.1 skiss a2), detta på grund av att hon under hela sin utveckling på första planet levat i etervärlden samtidigt som i den fysiska.

Människan är barn av solen och jorden. Under hela livet förberedes det arbete, som skall utföras i det ögonblick kropparna skiljs åt i döden. I hennes väsen finns ett band av subtilaste substans, det är silversträngen, förbindelseleden mellan ande och materia. Den utgör en integrerande del av kosmos' liv, är oavhängig av våra kroppar men samtidigt ett med dem. Den är ett lån ur all-livet och skall efter döden återlämnas dit, dock med bibehållande av dess oförstörbara individualitet. Vid ny inkarnation återupphämtas den, och skall sedan efter användandet på nytt återlämnas i oskadat skick, d.v.s. intet är taget därur, ty livet är oändligt, och det som tages ur det oändliga ger det oändliga till rest. Detta innebär att vi icke kan särskilja oss från all-livet, vi är en del därav och måste leva vårt liv såsom ett med det. Vad

som lånats är det frö till nytt liv, som på esoteriskt språk kallas fröatomen.

Den ena delen av silversträngen tillhör det jordiska, representerar den fys.kroppen och stannar kvar i denna. I denna del ligger den i fys.kroppen samlade energien från eterkroppens alla kraftlinjer*. Förbindelsepunkten mellan de båda delarna är vårt högre Jag, vars fröatom (se nedan) återfinnes i hjärtat.

SILVERSTRÄNGEN

Punkten för
avskiljan-
det

I dödsögonblicket brister silversträngen i förbindelsepunkten mellan dess båda delar. Men dessförinnan sker något högst väsentligt. Fröatomen, som är att betrakta som en hoptvinnad ledtråd att följa från den ena kroppen till nästa i ordningen, representerande varje kropps speciella funktion, drages först från eterkroppen och överföres till astralkroppen. Den innehåller i koncentrerad form allt vad människan upplevt under sitt liv jämte det under föregående inkarnationer hopsamlade levnadsmaterialet. Alla under livet upplevda händelser passerar revy för den döende i ett panorama inpräntande oförstörbara minnesbilder i fröatomen. Denna genomgång sker utan att den döende förnimmar detta känslomässigt, därför att känslorna hör det astrala till och först i nästa steg i utvecklingen blir aktuella. Kavalkaden är uppdelad på två delar. Först genomgås alla sinnesupplevelser under det medvetna dagslivet, därefter samma slag av upplevelser under sömnen.

Efter det att silversträngen brustit är alla återupplivningsförsök utan framgång. Drunknande som räddats innan strängen brustit, har berättat om den kavalkad de genomgått, hur hela deras gångna liv passerat revy inför dem.

Det är att märka att fys.kroppen icke har någon fröatom att överlämna. Dess egenskaper följer med den jordiska delen av silversträngen och kommer jordens kraftfält* tillgodo. Den re-inkarnerande har inga fysiska egenskaper att upprepa från tidigare liv. Han kan välja motsatt kön. och ett helt nytt utseende gives honom av de nya föräldrarna.

Ju starkare den avlidna personens andeliv varit under jordelivet, dess större kraft överföres till jordströmmarna*. Detta sker från den i fysiska delen av silversträngen samlade kraften, och denna förenas med de i jorden löpande kraftlinjerna*. Vissa yogier har efter döden avgivit lysande ljusstrålar, så starka att de kunnat upplysa hela salar. Detta är samma kraft som funnitshos tidigare rasers folk, och som gjorde att inga upplysningsanordningar behövde anlitas i de salar där dessa visa män undervisade. Det var den fysiska delen av silversträngen, som uppsamlat livskraft från de högre kropparna och denna strömmade genom schakras ut i deras aura avgivande vit färg, eller med andra ord så rena färger att dessa tillsammans bildade den vita färgen.

Kundalini.

Inom människan finns en med de inre jordlagren sammanbunden kraft, som står i nära samband med silversträngen och kan betraktas som parallell med denna. Det är den ormeld, på sanskrit kallad kundalini, som utgör förbindelseleden mellan den fys.kroppen och jordströmmarna. Den tillhör den första utströmningen från den högsta Anden, så som det högsta möter det lägsta, och uttrycker sig genom tredje aspekten, skapande verksamhet. Den är okänslig för fysisk påverkan. Hos den utvecklade människan ligger den hoprullad vid ryggslutet för att under utvecklingen mot vidgade andliga kunskaper vakna till liv och stiga utefter ryggraden, under sin färd upp mot hjässschakra väckande det ena schakra efter det andra till aktivitet. Kundalini tillhör etervärlden i sin rapport med schakras och är ett annat uttryck för bandet mellan andevärlden och de innersta jordlagren över människan. Efter individens

* Beteckningarna kraftlinjer, kraftfält och jordströmmar användes alternativt. De är elektriska krafter, som i människans eterkropp motsvarar hennes schakras, de återfinnes såväl i jordens kroppar, sträckande sig långt ut i solsystemet, som ute i de kosmiska världarna.

död återgår den till jorden.

Den kan sägas tillhöra de lägre kropparnas indelning i underavdelningar och i denna egenskap sammanfalla med silversträngen, som tillhör högsta kroppen med dess underavdelningar. Samtidigt som man kan se dessa båda som parallella, kan de betraktas som samma ting sedda ur olika aspekter. Den ena blir då en upprepning av den andra i en ny 7-talsindelning, och de båda sammanfaller så till ett begrepp. I kundalini är betoningen lagd på materien, i silversträngen på anden; de utgör båda delar av all-livet.

§ 9) Kundalini, monaden, silversträngen är olika uttryck för vår förbindelse med omgivande världar. De tillhör all-livet och återgår dit, när kropparna skiljs åt i döden, alltid med bibehållande av vederbörandes individualitet.

Kremation.

Alla kroppar skiljs inte åt på en gång. Först lämnar den fys.kroppen de högre och övergår till jorden, eterkroppen upplöses därefter i sin etersubstans. Vid likbränning sker detta snabbare, eftersom dessa båda kroppar är att betrakta som en. varför den enes upplösning snabbt följs av den andres. Kremation är därför att föredraga, men bör sådan icke ske förrän tidigast 10 dagar efter det döden inträtt. I annat fall kan en viss skada vederfaras eterkroppen, som icke förr helt avbrutit förbindelsen med sin andra del. När kremation icke företages kan eterkroppen klärvoajant ses svävande över graven under långa tider efter det begravningen skett.

2:dra kavalkaden.

När fröatomen överförts från eter- till astralkroppen, silversträngen brutit och döden inträtt genomgås en ny kavalkad, det gäller denna gång astralkroppens fröatom, som skall särskiljas. Allt som under jordelivet känslomässigt upplevts dels i dagsmedvetandet dels i drömmar samt under djupare sömnen i astralvärlden, passerar revy. Det under jordelivet subjektiva blir objektivt, d.v.s.den skada som förorsakats andra erfäres som personlig smärta, och de goda gärningar, som kommit omvärlden till del, förnimmes som välgörande balsam riktad mot den egna själen.

Som vi lärt av våra 7-talsindelningar upprepas allt vid varje övergång till nytt plan, därför kommer först sinnesupplevelser + känsloupplevelser under dagsmedvetandet, därefter detsamma upplevt under nattlivet. Orsaken till att nattens händelser kommer separat är att sinneslivet, som tillhör eterkroppen är avkopplat från astralkroppen under sömnen och först efter döden sammankopplas med denna för att strax därpå på nytt skiljas isär.

Fröatomen från eterkroppen förvaras i astralkroppen så länge denna är sammankopplad med sina högre kroppar. Varje fröatom sammansmälter vid överförandet med härmast över stående kropps fröatom, dock alltid bibehållande sin identitet. Alla sinnesförmågor, känslobetona intressen samt mentala egenskaper övergår i resp.fröatomer för att på nytt komma till uttryck vid nästa inkarnation.

Skärselden.

Den katolska kyrkans lära om skärselden är på esoterisk kunskap byggd erfarenhet av här skildrade genomgång av den skada den avlidna under livet förorsakat andra. När själen i egen upplevelse känslomässigt och mentalt erfärit hur motparten känt det, förstår den sina fel och ångern inställer sig. Det är en rening som måste verkställas, om färden mot högre riken skall kunna fortsätta.

En sak som i detta sammanhang bör påpekas är att genomgång av livets gärningar kan företagas av varje människa under hennes levnad på jorden. Det gäller då att, kritiskt inställd mot det egna jaget, genomtänka vad man gjort av skada mot nästan, sätta sig in i hans situation och känna med honom vad han vid ifrågavarande tillfälle kände. Systematiskt kan så hela livet genomgås, det gäller här att glömma sina egna känslor och förstå andras.

Härvid bör beaktas att detta penetrerande av ens handlingar under livet även bör omfatta de goda gärningar man försummat att utföra, det är s.k. underlåtenhetsskulder, detta så mycket mer som det efter döden i astralvärlden ofta plågsamt berör vederbörande att erfara hur dylika försummelser fördröjer själens utveckling.

Vid ett sådant genomarbetande av alla tankar och handlingar kommer fröatomen redan före döden att överföras till högre kropp, eftersom det är just detta hopsamlade som förorsakar det luttrade resultat, som skärselden innebär. Fördelen med att verkställa denna kavalkad under livet är att plågan dämpas när den fys.kroppen ännu är i behåll och genom sin grövre konsistens verkar skyddande mot känslornas mäktighet. - Det är däremot inte nödvändigt att uppsöka alla man förfördelat för att be om förlåtelse; bästa rådet är: ångra, stryk över och gå vidare.

Uppvaknandet i astralvärlden.

Det är av största vikt att påpeka, att döden är en lika naturlig händelse i en människas liv som varje annan företeelse under livet. Övergången från denna världen till nästa sker på samma sätt och lika omedvetet som insomnandet varje kväll. Uppvaknandet äger rum i omgångar, hur detta sker får bedömas från fall till fall. Det beror på ålder, utveckling samt dödsorsak. Vid unga människors död genom olycksfall eller i krig sker uppvaknandet snabbt och blir då chockartat, eftersom kropparna är friska och livskraftiga. Den äldre som går över på grund av sjukdom behandlas på andra sidan av hjälpande krafter i och för de subtilare kropparnas återställande till full hälsa.

Barn samt äldre utan kunskap i hithörande frågor har vid övergången ofta svårt att finna sig tillrätta, när de förlorat kontakten med den fys.kroppen. De finner sig övergivna, talar med sina jordiska anhöriga, som de till att börja med ser tydligt omkring sig, men ingen hör dem, och de förstår inte orsaken. I början finner de den substans deras eterkropp är sammansatt av alldeles lik den kropp de lämnat, men efter hand blir bilden av den materiella omgivningen suddigare utan att de samtidigt når kontakt med sin nya omgivning. De hör inte röster som kallar dem från andesidan, och uppfattar inte dessa väsen, vars kroppar är av finare substans än deras eterkropp.

Vid dessa tillfällen är de spiritualistiska hjälpcirklar, som överallt arbetar i syfte att bistå de desorienterade, av största nytta. Den avlidna är van att lyssna till jordiska röster, hör dem bättre än rösterna från andesidan. Genom medier i trans kan så dessa få goda råd att följa, hur de bör förfara med sin nya omgivning. Vi bör göra oss väl införstådda med det värdefulla arbete våra bröder och systrar bedriver inom dessa kretsar.

Förböner för den döde.

Den katolska kyrkans anordnande av likvaka med förböner för den döde, är mycket förtjänstfullt, och det är stor skada att denna sed förkastats i den protestantiska kyrkan. Bönen har samma verkan på det andliga planet som omvårdnaden av den sjuke har på det materiella. Vibrationerna höjs, det är som att bäras över av hjälpande krafter, som ett upplyftande för den som icke vet, hur detta skall verkställas. Otaliga är de bevis på tacksamhet från dem som så blivit hjälpta, framburna vid seanser, där medier i djuptrans förmedlat kontakter från de avlidna.

Nu lever den avlidna i astralvärlden i sina astral-mental-kausalkroppar + de högre kropparna i den mån dessa är utbildade. Till VISTELSEN I ANDEVÄRLDARNA återkommer vi i nästa lektion.

Elisabeth Lansenor.